

Sygnatura akt VI Ka 311/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 czerwca 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata (spr.)

SSO Grzegorz Kiepusa

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 r.

sprawy **R. K. (1) (K.)** ur. (...) w G.

syna E. i O.

oskarżonego z art. 270§2a kk w zw. z art. 270§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 5 listopada 2014 r. sygnatura akt IX K 459/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

a) opisy czynów przypisanych oskarżonemu w punktach: 2-7 uzupełnia o ustalenia, że w każdym z tych przypadków R. K. (1) działał w celu uzyskania dla S. R. od instytucji dysponującej środkami publicznymi dopłat do gruntu rolnego, zaś przedkładane wnioski dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego;

b) z opartego o art. 44 § 2 kk rozstrzygnięcia z punktu 10 wyłącza dokumenty w postaci wniosków o przyznanie płatności za lata: 2005

oraz 2006 i na mocy art. 230 § 2 kpk orzeka ich zwrócenie (...)

w P.;

2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. D. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 311/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się w pełni zasadna, a zarazem skuteczna o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało zmienić zaskarżony wyrok poprzez:

- a) uzupełnienie opisów czynów przypisanych oskarżonemu w pkt 2-7 o ustalenie, że w każdym z tych przypadków R. K. (1) działał w celu uzyskania dla S. R. od instytucji dysponującej środkami publicznymi – dopłat do gruntu rolnego, zaś przedkładane wnioski dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego;
- b) wyłączenie z opartego o art. 44 § 2 kk rozstrzygnięcia z pkt 10 dokumentów w postaci wniosków o przyznanie płatności za lata: 2005 oraz 2006 i orzeczenie – na mocy art. 230 § 2 kpk ich zwrócenia (...) w P..

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe i w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku dokonał trafnej analizy i oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W świetle niekwestionowanych przez skarżącego ustaleń faktycznych okoliczności przypisanych oskarżonemu czynów, jak również sprawstwo i wina R. K. (2) nie budzą najmniejszych wątpliwości.

Także przyjęta przez Sąd merytoryczny kwalifikacja prawna występku oskarżonego jest prawidłowa.

Wyrok w dotychczasowym kształcie mimo wszystkiego powyższego ostać się nie mógł. Wydany bowiem został w pierwszym rzędzie z obrazą prawa procesowego, która ewidentnie miała wpływ na jego treść, a to art. 442 § 3 kpk w następstwie braku zrealizowania przez Sąd I instancji całości kształtu wytycznych Sądu Okręgowego zawartych w pisemnym uzasadnieniu jego wyroku z dnia 4 marca 2014r. – sygn. akt VI Ka 1161/13 (vide: k 136-137), które dla Sądu orzekającego były wiążące.

Ze wszech miar zasadnie przyjęto w odniesieniu do czynów, o jakich mowa w punktach: 2-7 dyspozycji kontrolowanego wyroku kumulatywną kwalifikację prawną z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, jednakże sprzecznie ze wspomnianymi zaleceniami i zarazem w sposób naruszający uregulowanie art. 413 § 2 pkt 1 kpk Sąd Rejonowy zaniechał całościowego ujęcia pełnego zakresu znamion ustawowych z art. 297 § 1 kk w opisach poszczególnych wspomnianych wyżej występku, choć ustalenia faktyczne w pełni do tego uprawniały. Nie wystarczało natomiast dokładne i zasługujące na aprobatę omówienie tychże znamion wyłącznie w części sprawozdawczej zaskarżonego wyroku. Tymczasem tak właśnie – z niewiadomych powodów – postąpił Sąd jurysdykcyjny.

Brak ów uzupełnił tym samym Sąd odwoławczy, bazując – jak już wspomniano – na prawidłowo odtworzonym w pisemnych motywach orzeczenia – stanie faktycznym i równie trafnych ocenach prawnych Sądu I instancji.

Sąd merytoryczny z obrazą prawa materialnego – tj. art. 44 § 2 kk – orzekł nadto przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wniosków o przyznanie płatności za rok 2005 i 2006. W zakresie zdarzeń dotyczących owych dwóch wniosków zapadły niezakwestionowane przez prokuratora rozstrzygnięcia uniewinniające (vide: pkt 1 dyspozycji wyroku Sądu Rejonowego). Prawidłowo ustalono bowiem, iż w tych przypadkach podpisy na dokumentach były autentyczne i pochodziły od faktycznego wnioskodawcy, czyli od S. R.. Nie nanosił zaś ich oskarżony.

Żaden z tych wniosków nie mógł być przeto potraktowany w kategoriach przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, do jakich odnosi się regulacja art. 44 § 2 kk. Tu przestępstwa nie popełniono.

Wyrok wymagał tym samym korekty – także w jego pkt 10. Sąd Okręgowy zarazem po myśli art. 230 § 2 kpk orzekł zwrócenie wskazanych dwóch wniosków podmiotowi do nich uprawnionemu – (...) w P..

Sąd merytoryczny trafnie z kolei ustalił, wskazał i ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej, przyjęcie pozytywnej względem R. K. (2) prognozy społeczno-kryminologicznej, zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania łącznej kary pozbawienia wolności oraz na dobór okresu związanej z tym próby.

Wymierzone kary należycie spełnią swe cele zapobiegawcze, wychowawcze i w sferze kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Prawidłowe jest też rozstrzygnięcie o pozostałych dowodach rzeczowych.

W części, która zmianie nie uległa Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

O należnościach obrońcy z urzędu oraz o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze, od ponoszenia których oskarżony na zasadzie słuszności został zwolniony – orzeczono jak w punktach: 3 i 4 wyroku niniejszego.